

ב"ה

מדוע דווקא סוכות הוא "זמן שמחתנו"?

מדוע לא כל שאר המועדים?

בחג הסוכות יש שלוש מצוות.

שלושתן כתובות בתורה במפורש.

שתיים מהן כולם מכירים.

את השלישית לא כולם מכירים ואלו שמכירים, לא פעם נוטים לשכוח.

ויתכן שדווקא היא המצווה החשובה ביותר.

שתי המצוות המוכרות בחג הסוכות הן מצוות ישיבה בסוכה ומצוות נטילת ארבעת המינים.

אבל יש גם מצווה שלישית-

להיות בשמחה, שנאמר: "ושמחתם לפני ה' אלקיכם שבעת ימים" (ויקרא כג, מ).

החג שמקושר יותר מכל לשמחה - הינו חג הסוכות.

צריך להבין מדוע השמחה הכי גדולה, שעליה נאמר "מי שלא ראה שמחת בית השואבה, לא

ראה שמחה מימיו", היא דווקא בחג הסוכות? מדוע לא בכל אחד מהחגים האחרים?

שמחת בית השואבה קשורה למצוות ניסוך המים.

בזמן שבית המקדש היה קיים, בכל יום מימי חג הסוכות, היו שואבים מים ממעיין השילוח, שאיבה שנעשתה בפומביות ובחגיגות רבה. כל העם היה מלווה את הכהנים בדרכם חזרה לבית המקדש ובכניסה למקדש היו

תוקעים בחצוצרות ובשופרות.

אחד הכהנים שהיה זוכה במצווה, היה מנסך (שופך) את המים על המזבח.

מצוות ניסוך המים התקיימה רק בחג הסוכות.

והשמחה הגדולה שנקראת שמחת בית השואבה היא לרגל המצווה המיוחדת הזו.

מה שמוזר בכל הסיפור של המצווה הזו, היא העובדה שמצווה זו לא מוזכרת כלל בתורה!

אלא עברה בעל פה מדור לדור - "הלכה למשה מסיני".

מדוע השמחה הגדולה ביותר קשורה דווקא עם מצווה זו, שכלל לא כתובה בתורה?

כדי להסביר זאת יש לתת הקדמה קצרה:

בתורת הקבלה והחסידות מתוארים שני סוגים של ביטויי אהבה:

אהבה כאש ואהבה כמים.

אהבה כאש היא אהבה עם המון התלהבות ואילו אהבה כמים היא אהבה שקטה יותר.

כמשל לשני סוגי האהבות הללו, רבי שניאור זלמן מלאדי (האדמו"ר הזקן) ממשיל זאת לילד קטן שלא ראה אה

אביו זמן רב. פתאום הילד רואה מרחוק את אביו ואז הילד מתחיל לרוץ אליו בהתלהבות רבה, עם ידיים

פשוטות וצועק "אבא, אבא."

כולו בהתלהבות ורצון להיות בידיים של אבא. זו אהבה כאש.

כאשר הילד כבר מחובק בזרועותיו של אביו, הוא כבר לא צועק יותר "אבא, אבא."

הוא מתרפק עליו עם חיוך פנימי עצום ופשוט נהנה להיות קרוב לאבא.

לכאורה נראה שהוא אדיש וכלל לא באותה התלהבות שהייתה לו קודם, אבל למעשה הוא בעונג גדול על כך

שהוא בזרועותיו של אבא.

הוא חש את האהבה של אבא אליו ונהנה מעצם קרבתו אליו ומהחיבוק של אבא.

זו אהבה כמים.

חז"ל מסבירים שבראש השנה, עשרת ימי תשובה ויום כיפור, אנחנו מרגישים רחוקים מהבורא.

צועקים ומתחננים שימחל לנו על התנהגות לא ראויה וייתן לנו שנה טובה ומתוקה. אנחנו מרגישים שהחטאים

שלנו הרחיקו אותנו מהבורא. אנחנו רוצים את קרבתו ורצים אליו.

ואילו בסוכות, אנחנו בזרועותיו של הקב"ה.

הוא כבר מחל לנו על כל החטאים. יצאנו מיום הכיפורים נקיים וצחורים, לאחר שהקב"ה בירך אותנו בשנה

טובה ומתוקה וכתב אותנו בספר החיים.

כעת אנחנו מחובקים על ידו ורצויים.

חז"ל ממשילים את דפנות הסוכה לחיבוק. שלושת הדפנות מדמות את הגוף, הזרוע והאמה שיוצרים את האוח

ח', שמדמה חיבוק (ואכן סוכה כשרה צריכה 3 דפנות).

רבים נוהגים להקפיד על שלוש וחצי דפנות, כאשר החצי דופן הרביעית מדמה את כף היד שחובקת אותנו.

חיבוק מלא מכל צדדיו.

מצוות ניסוך המים, מסמלת את האהבה כמים שיש לנו לבורא ואת העובדה שאנחנו נמצאים עכשיו מחובקים

בזרועותיו.

זו הסיבה לשמחה הגדולה. אנחנו שמחים על היותנו "בזרועותיו של הבורא."

אם מצווה זו, של ניסוך המים, כה נעלית, מדוע היא לא רשומה בתורה?

התשובה היא שאם המצווה הזו הייתה רשומה בתורה, המסר הוא שהקשר בין עם ישראל עובר דרך התורה.

זה נכון.

אבל יש גם קשר עוצמתי יותר בין הבורא לבין עם ישראל.

קשר שהוא מעל התורה.

בדיוק כמו קשר בין אב לבן שלא קשור בשום דבר, גם כאשר הבן לא עושה בדיוק את מה שהאב רוצה שהוא

יעשה...

וכדי לסמל את הקשר בין כל עם ישראל לבורא, בקשר החזק ביותר, זה באמצעות מצווה שכלל לא רשומה

בתורה, מצווה שלא תלויה בתורה.

מצווה שמרמזת שאנחנו קשורים לבורא לא רק דרך התורה, אלא גם באופן ישיר. בלי מתווכים.

זו הסיבה לשמחה הגדולה בחג הסוכות.

שמחה על עצם היותנו קשורים לבורא וללא כל מתווכים.

קשורים אליו בקשר בל ינתק, בדיוק קשר בין אב לבן.

הידיעה שהבורא אוהב אותנו ורוצה רק בטובתנו, ללא שום תנאים, היא הטעם העמוק לשמחה שלנו.

בתורת החסידות כתוב: "שמחה פורצת גדר."

כלומר, לשמחה יש כח לפרוץ גדרות, להפיל חומות ולהסיר מניעות ועיכובים.

היא כלי עוצמתי להגשים את המטרות שלנו.

זוהו נכון במיוחד לשמחה שנובעת מסיבה נצחית שלא יכולה להגמר לעולם. שהרי אם לשמחה יש סיבה רבת

חלוף כלשהי, בטלה הסיבה - בטלה השמחה....

לא צריך להרחיב הרבה על חשיבותה של השמחה בריפוי מחלות.

הרמב"ם כותב שהוא ראה אנשים שהחלימו רק כי הם היו שמחים.

כלומר לשמחה יש כח להסיר את המניעות שמעכבות אותנו מלהגיע לבריאות מושלמת.

בהקשר הבריאותי, אנחנו יודעים שלמצב הנפשי שלנו יש השפעה עצומה על חוזקה של מערכת החיסון.

מחלות רבות, חלילה, מתפרצות כאשר נמצאים במצב נפשי שהינו היפך השמחה.

כך למשל לגבי התפרצות של מחלת קרוהן שלרוב קשורה למצב נפשי, כך לא פעם לגבי פסוריאזיס, מחלות

אוטואימוניות כאלו ואחרות, פיברומיאלגיה ועוד ועוד.

רוב האנשים עם מחלות אוטואימוניות, יודעים לקשר את התפרצות המחלה, למצב נפשי לא טוב שבו הם היו באותו הזמן, או לסטרס כרוני גדול.
אפילו שפעת תוקפת אותנו כאשר מערכת החיסון חלשה יותר.
אין ספק, שלחוסן הנפשי ולמצב הנפשי שלנו יש השפעה עצומה על הבריאות.
גם אם המחלה לא התפרצה על רקע העדר של שמחה, אין ספק שלשמחה יש חלק מרכזי בריפוי.

המסר של חג הסוכות הוא להיות בשמחה.

לשמוח על כל יום שאנחנו פה.

כל יום, זה עוד יום ללמוד ולהתפתח.

החיים הם לא דבר מובן מאליו ועל כל יום שאנחנו פה, אנחנו צריכים להגיד תודה.

שמחה גדולה, פנימית שאינה תלויה בשום דבר חיצוני או נסיבתי.
זוהי המהות של חג הסוכות.

אז לסיכום, הנה חמשה כלים להגיע לשמחה בכלל ובהקשר לחג הסוכות בפרט:

1. שתיית כוסית יין ביום (אין לשתות צמוד ללקיחת תרופות. יש לשתות כשעה וחצי לפחות לפני או אחרי לקיחת תרופה כלשהי).
2. תנועה ופעילות גופנית בכלל וריקוד בפרט. ריקוד משלב לא רק תנועה, אלא גם שירה או מוזיקה, שגם הם לכשעצמם משמחים.
3. שינוי דפוסי חשיבה. התבוננות שכל מה שקורה לנו בחיים, זה כדי שנצמח ונגדל ונתפתח מזה. כל אתגר הוא הזדמנות לצמיחה ולפיתוח יכולות חדשות.
4. התבוננות ששום דבר שיש לנו בחיים אינו מובן מאליו ולהודות על כך על בסיס יומיומי.
5. נתינה לזולת. מכספנו ובמיוחד הענקה מהזמן שלנו.

אז אל תשכחו את המצווה השלישית של חג הסוכות "ושמחתם לפני ה' אלוקים." כדאי להדר במצווה זו לא פחות ממה שמהדרים בקניית אתרוג מהודר ☺

חג סוכות שמח ובריא!